

Modstand mod at udbetale for et femte Kvartal, bestemt har modsat sig vort Forlangende, har vi undladt at stille Ændringsforslag. Jeg skal dog tillade mig paa det mest indtrængende at henstille, at man fra Administrationens Side fremskynder Udbetalingen saa meget som muligt. Den bør ikke foregaa saa langt bagud som hidtil.

Under Nr. 568 foreslaas det Beløb, der paa Finansloven er opført til Ombygning og Udvidelse af Gunslev Pigeheim, 356 000 Kr., nedsat med 52 180 Kr. efter Forhandlinger, som Udvalget har ført med Ledelsen af Hjemmet. Under de Forhandlinger, der i øvrigt angaaende denne Sag har været førte i Finansudvalget, har vi gentagende drøftet det Spørgsmaal, om det var rigtigt og nødvendigt vedblive for ofre saa overordentlig store Beløb til Løsningen af denne Opgave netop paa denne Maade. Vi har navnlig haft det Spørgsmaal fremme, som jeg gerne vil gøre mig til Talsmand for og henstiller til den højtærede Minister alvorligt at overveje, om det ikke er muligt at anbringe en Del af de Børn, der nu samles paa disse Børnehjem, Plejehjem og Optagelseshjem, i private Hjem, i Smaakaarshjem trindt om i Landet, naar man betalte disse Hjem langt rundeligere Plejpenge for disse Børn, der ikke har noget egentligt Hjem, og som skal anbringes for Samfundets Midler. Navnlig kan vore Husmandshjem tænkes at være vel egnede til at modtage et eller flere Børn. Noget saadant vil utvivlsomt ogsaa kunne lade sig gøre, naar der kan ydes et langt rigeligere Vederlag. Der er efter vor Opfattelse ikke Tvivl om, at det ogsaa rent samfundsmæssigt vilde være særdeles fordelagtigt. Det er givet, at det Beløb, som hvert enkelt Barn koster ved den Anbringelse, der nu foregaa, vilde kunne nedsættes meget betydeligt, selv om man gav en betydelig større Sum end hidtil for Anbringelse i private Hjem. Jeg skal derfor paa Udvalgets Vegne rette den Henstilling til den højtærede Minister, at han tager dette Forhold under alvorlig Overvejelse og forsøger, om det ikke skulde være muligt at komme den Vej frem i Stedet for, at vi stadig skal tilvejebringe denne Slags Nybygninger med saa overordentlig stor Bekostning, som Tilfældet nu er.

Under Nr. 572 i Ændringsforslagslisten har Undervisningsministeren stillet Forslag om at forhøje Bevillingen til Undersøgelse af danske Stednavne med 16 000 Kr.; der er til dette Øjemed i Forvejen opført et Beløb af 8 000 Kr. I Ændringsforslag Nr. 573 foreslaar Udvalget nu at gøre denne Forhøjelse 1-aarig i Stedet for som foreslaaet af Ministeriet 4-aarig. Jeg tør maaske

tillægge mig noget af Æren for, at dette Ændringsforslag er blevet stillet, idet jeg og adskillige andre ærede Medlemmer havde ønsket at nægte denne Forhøjelse. Ikke fordi vi i og for sig har noget imod, at disse Undersøgelser foretages, tværtimod, vi nærer ogsaa Interesse for denne Opgaves Løsning, men vi gaar ud fra, at under saa vanskelige finansielle Forhold som dem, vi gaar i Møde, kan vi ikke vedblive at forhøje Tilskuddene til alle mulige Institutioner, men maa anmode de paagældende om at finde sig i, at der arbejdes i et langsommere Tempo. Naturligvis kan hele det Personale, der hidtil har arbejdet med denne Undersøgelse, saa ikke finde Beskæftigelse derved, men da det er Mennesker med en saadan Uddannelse, at de er udmærkede egnede for Skolegeringen, og da der i den kommende Tid bliver Trang til Lærerkrafter, var dette efter vor Formening nærmest en yderligere Grund til at nægte Forhøjelsen. Da Flertallet i Udvalget imidlertid er gaaet ind paa at begrænse Forhøjelsen til et Aar, har vi ikke stillet noget Ændringsforslag, thi selv om min Tro paa, at Sparsommelighedssansen skal gøre sig stærkere gældende næste Aar, ikke er meget stor, saa er dette Ændringsforslag dog et Udtryk for, at vi i alt Fald er nogle, der har Lyst til at udvise større Sparsommelighed.

Det er — i Parentes bemærket — ganske interessant at se, at i den offentlige Forhandling her hører man Gang efter Gang fra alle Sider Opfordringer til at udvise Sparsommelighed. Men naar der skal tages praktisk Stilling til de enkelte Bevillinger og Forhøjelser, der foreslaas, saa synes det, som om man i hvert enkelt Tilfælde mener, at netop paa det foreliggende Punkt er det ganske umuligt og uforsvarligt at spare, saaledes at det, som er en skøn Teori, bliver ved at være kun en skøn Teori. Det er jo at haabe, at der ikke inden alt for længe kommer en Dag, da det bliver en tvingende Nødvendighed for os ganske raat at sige nej til saadanne Bevillinger og Forhøjelser. De Betragtninger, jeg her har anstillet, har jeg — det vil jeg gerne have Lov at tilføje for min egen Regning — gjort gældende overfor en Mængde andre Forhøjelser. Jeg har ikke været i Stand til at vinde tilstrækkelig Støtte, men jeg har følt Trang til for en Gangs Skyld at henlede Opmærksomheden paa, at det bliver nødvendigt at lade den smukke Teori om Sparsommelighed i noget højere Grad komme til Udtryk i vort praktiske Arbejde.

Med disse Ord skal jeg anbefale samtlige Udvalgets Ændringsforslag.